

slaar fast, at det ingen Modstand har mødt fra Venstre, at Majsprisen blev holdt nede, saa at Produktionen kunde være lønnende.

Klaus Berntsen: Den højtærede Konseilspræsident sluttede sit Foredrag forleden Dag med en Undskyldning, fordi han havde lagt saa meget Beslag paa Tingets Tid. Der var ikke nogen Anledning for den højtærede Minister til den Dag at gøre en saadan Undskyldning, thi for det første var det en forholdsvis kort Tale, han holdt, og for det andet indeholdt den ingen skarpe Bemærkninger til nogen Side, den var holdt i blide Toner uden noget som helst politisk Udfald til nogen af Parterne her i Salen. Hvis den højtærede Minister imidlertid vilde gøre en Undskyldning og fandt det nødvendigt, vilde jeg have anset det for heldigere, om han havde gjort en Undskyldning for, at han havde benyttet sin Tale til dermed at skjule sine Tanker.

Jeg har rettet en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorledes Ministeriet opfatter Spørgsmaalet om Stats-tjenestemændenes Strejkeret, omend jeg er enig med den højtærede Minister i, at man ikke skal rippe op i en Konflikt, der er bilagt. Dette har heller ikke været min Hensigt. Min Hensigt var at faa at vide, hvordan den nuværende Regering vil stille sig i paakommende Tilfælde, naar et saadant Spørgsmaal rejses paa ny, thi det er ikke udelukket, at det rejses paa ny. Tværtimod har jeg set, endog paa Tryk, Udtalelser om, at dette Spørgsmaal staar truende i Horisonten fremdeles. Her gik den højtærede Konseilspræsident imidlertid uden om Sagen. Den højtærede Konseilspræsident begyndte med at meddele, at han havde gjort sig bekendt med Herman Wessels interessante Fortælling om Smeden og Bageren, idet den højtærede Minister sagde, at der staar i den, at den Dommer blader i sin Bog omhyggelig, men finder ikke i den Bog noget Forbud mod at henrette en Smed i Stedet for en Bager. Det forekommer mig, at det er fra en mærkelig Kilde, at Landets Justitsminister henter Argumenter overfor et Spørgsmaal af den Art. Det kan dog ikke være den højtærede Ministers Hensigt i det hele at mene, at det var et heldigt Princip, den Dommer havde, da han dømte en Smed, der ikke havde gjort noget ondt, i Stedet for at hænge en Bager (*Stemmer:* Det var omvendt!). Ja, ja, det er lige galt; Princippet er lige forkasteligt. Jeg ved ikke, at der i den nuværende Lovgivning er noget, der berettiger en Dommer til at fælde en saadan Dom, og jeg haaber, at den højtærede Kon-

seilspræsident, naar han som Justitsminister skal udføre den nye Retspleje, ikke paa nogen Maade vil søge at faa etableret et saadant Princip.

Den højtærede Minister udtalte — og det var vel derfor, han tog Udgangspunkt i Wessels Fortælling —, at han i sin Lovbog ikke har fundet noget, der forbød Stats-tjenestemændene at strejke, lige saa lidt som der i nogen Lov er noget, der tillader dem at gøre noget saadant. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at der er Anledning til overfor en saadan alvorlig Sag, hvor Samfundet kan trues med økonomisk Krise af vidtrækkende Art, at overveje, om der ikke er Anledning til at erstatte den manglende Lovgivning med Lovbestemmelser, der bidrager til at hindre, at noget saadant virkelig skal komme til Udbrud her i Landet.

Den højtærede Minister sagde, at den teoretiske Udredning af dette Spørgsmaal ikke har noget at betyde, og det er jeg enig med ham i. Det er derfor den praktiske Udredning af denne Sag, jeg paakalder. Den højtærede Minister mener, at man skal være forsigtig med at lovgive om dette Emne, fordi Livet her bryder sig sine egne Veje, og at, hvis Tjenestemændene til Trods for en Lov, der forbød Strejke, gjorde Strejke, fordi de fandt deres Kaar utaalelige og var overbevist om, at de kunde faa en fyldestgørende Forbedring, naar de gjorde Strejke, var der ikke noget i Vejen for, at noget saadant kunde ske. Det forekommer mig, det er en farlig Lære at docere baade af en Konseilspræsident og af en Justitsminister. Jeg har større Tillid til Lovgivning, end den højtærede Justitsminister synes at have i dette Forhold. Jeg har altid sympatiseret med de Udtryk, som den højtærede Finansminister brugte for et Par Aar siden, at Lov er Lov, og Lov skal holdes. Man har Loven ogsaa i dette Forhold, for at være sikker paa, at den holdes. Ministeren mener, at hvis en Storm kommer op, kunde det ske, at Loven ikke en Gang vilde virke, men det forekommer mig dog, at det er at tilsidesætte Lovgivningsmagtens Værd og Betydning. Ministeren siger, at man maa regne med, at en Lov paa et saadant Omraade kun har Betydning indtil en vis Grænse. Jeg forstaar ikke rigtig den Udtalelse fra den højtærede Minister, da jeg har den Mening, at en Lov, der er fremkommet paa ordinær Vis, vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, har den Betydning, som den Myndighed, der skal sørge for Lovens Overholdelse, tillægger den, og hvis man har Love, der afstikker